

★ ዴሞክራሲያ ★

* የኢትዮጵያ ሕዝባዊ አብዮታዊ ፓርቲ ልሳን *

ዴሞክራሲያ ቅጽ 15 ቁ. 3

ታህሳስ 1982 ዓ.ም.

“ፍኖተ-ሰላም”

ሰላም የወቅቱ እፍ መፍቻ ቃል ሆኗል። አብዮተክርስቲያናት ፀሎታቸውን፣ መሥጊዶች ሰላታቸውን የሚያሳርጉት ስለሰላም በመማለድ ነው። መጥቅቡም መረቀውም በአየር ላይ የሚያስረቀቁት ሰላም፣ ሰላም የሚለውን ጣዕመ ዜማ ነው። ዓለም ከተፈጠረ፣ ዘመን ከተቆጠረ ጀምሮ ሰላምን ፍለጋ ያልተቋረጡ ጦርነቶች ተካሂደዋል፤ እየተካሄዱም ነው። ኅልቁ ወመሳፍርት የሌለው ሕዝብ ለሰላም ሕይወቱን መባዕ አቅርቧል። የጥበብ፣ የእውቀት፣ የዕድገት የብልጽግና ምንጭ ሰላም እንደመሆኑ መጠን ወደሰላም ለመጓዝ ውድ ዋጋ መክፈልን ጠይቋል። ወደሰላም የሚወስደው ጎጃና፣ “ወደ . . . ሲሄዱ አልጋ ባልጋ ነው መንገዱ” እንደሚባለው ዓይነት ወላንሳ የተነጠፈበት፣ ቁጤማ የተጉዘጉዘበት ከቶውንም አይደለም። ፍኖተ-ሰላም፣ ሰንት አቶበት ቁልቁለት የበዛበት፣ አያሌ መሰናክል የተደነቀረበት ነው።

ግብዝ ጉልበቱን መከታ እድርጎ፣ በትሰቢት ታጅሮ በሽምጥ እንጋልብብህ ቢሉት እፍታ አይሰድም። ከሁሉም በላይ ደግሞ በፍኖተ-ሰላም የሚጓዝ የበጎ ፈቃድ ሥንቅን በሚገባ ሠንቆ መነሣት ይኖርበታል። ሰላም ቃል ከመሆን አልፎ ሥጋ ለባቢ ሊሆን የሚችለው በጎ ፈቃድን ተመግቦ ነው። እንዲያው ሰላምን እፍ ላይ አንጠልጥሎ በምኞት ፈረስ ቢጋልቡ፣ “ሆድን በጉሙን ቢደልሉት፣ ጉልበት በዳገት ይለግማል።” ነውና፣ የማይጨበጥ ተስፋ ሁኖ ይቀራል። በጎ ፈቃድ የሌለው “የሰላም መንገደኛ” “ሚጻፍ ዘላ ምድር” እንደሚባለው አ ሰላም! አ ሰላም! እያለ ቢዘል ቢፈርጥ ራሱን ከማሞካሸት አልፎ ለዘላቂ ሰላም የሰናፍጭ ቅንጣት ታህል የሚያመጣው ረብ የለም።

ከሁሉም አስቀድሞ ሰላም ከማን ጋር የሚለውን ቁልፍ ጥያቄ በውል መልሶ፣ እንደጎ ባልደረባን እውቆ፣ በትርቡ ሳይሆን ባሻገር ተመልክቶ፣ በጠባቡ ሳይሆን በሠፊው ማትሮ፣ ረጋ ሰከን ብሎ የሚጀምር ነው . . . የሰላም ጎጃና።

የኢትዮጵያ ሕዝብ በታሪኩ ውስጥ ሰላምን ተላብሶ፣ ፍትሕን ተጫምቶ፣ በዕድገት በሥልጣኔ ጉዳይ መገሥገሥ አልተቻለውም። ገና ዳዴ ባለ ቁጥር ባፍጢሙ የሚደፋው እየታዘዘበት ምንጊዜም እንደዳክረ ዘመናት መቀጠር የግድ ሁኖበታል። ሰላም በአንጻራዊ መልክ የሚታይ ስለሆነ ለኢትዮጵያ ሕዝብ ሰላም የሰፈነለት ጊዜ ነበር ማለት ባይቻልም፣ “ትሻልና ትብስ” እየተፈራረቁ አንዱ ዘመን ከሌላው ጥቂት በመሻሉ በበጎ እየተጠራ፣ የከፋውም ቢሆን የባሰ አታምጣ በሚል እየተቁላመጠ፣ ዙር ዙር ግን የኢትዮጵያ ሕዝብ እውነተኛዬቱ ሰላም ምን እንደምትመሰል በሥዕል ኅሊና ከሚገምቷት በስተቀር በዕውን ሳትከሰትለት ቀርታለች። ይህን አሊ የሚሉ ቢኖሩ ለክብራቸው መግለጫ፣ ለሰማቸው መወደሻ ሲባል ሕዝብ የተፈጠረላቸው የሚመስላቸው፣ ሰላምም የነሱን ክብርና ሞገሥ

ለመጠበቂያ "በተቀብም" ያገኙትን ሥልጣናቸውን ለማረጋገጫያ የተሰጠች እንጂ ሠፊው ሕዝብ ምናልባት ፍርፋሪዋ ሲነጥብ ከሚቀምሳት በስተቀር -እንደልቡ ሊዝቃት የሚችል የሕይወት ምግብ መሆኗን ከቶም ሊገምቱት የማይችሉ በእናቱ ላይ ሲያናጥሩበት የኖሩ ገዢዎቹ ብቻ ናቸው።

ስለዚህም ሠፊው ሕዝብ ሰላምን ከማነው የሚጠብቀው? ከማንጋርስ ሁኖ ነው ሰላምን ፍለጋ የሚዘምተው? የሚለው ጥያቄ ባለ6: 7: 8: ወዘተ ነጥቦች የሰላም ድርድር እየተባለ የሚሻገሩትን ያህል መልሱ የሚቀል አልሆነም።

ውኃ ሙላትን ሲሻገሩ መጀመሪያ መልካውን ለይቶ ከዚያም በርቀና ደካማው ተረዳድቶና ተደጋግፎ ነው። ገፋ ሲልም ከመስጠም አይዘልም። ወደሰላም ለመሻገርም ዘዴው ከዚህ የተለየ አይደለም። በአሁኑ ጊዜ እንደኢትዮጵያ ሕዝብ ሰላም የጠማው የለም፤ ታዲያም አድባር አውጋሩ የሰላም ያለህ ብለው ጮሁ። የሕይወት ጉብንና መቃኑ ሰላም መሆኗን ሁሉም ተረዳው። ሰላም እዚያች ጠረጴዛ ሥር ናትና ፈልፍላችሁ እውጧት እያለ ሁሉም አቤት አቤት አለ። "እናቱ ወንዝ የወረደችበትና የሞተችበት አኩል ያለቅሳል" እንደተባለው ሆነና፤ ሰላምን መዳረሻዋን ያጠፏት ፋሽስቶች ምድር እየከዳቻቸው ስትሂድ መንገዳገጃያ ብትሆንን በሚል ሰላምን ራሳቸው ከቀሟቸው ባላንጠቻቸው /ተቃዋሚ ወገኖች/ ጋር አብረው ስለሰላም ዘለግ ባለ እንደበት ዘመሩ፤ ምንኛ ሙታንን የሚቀሰቅስ ጣዕሙ ዜማ ነው!

ሰላምን ማን ይጠላል? አራዊትም ጭምር ይፈልጋል። መሬጣን አንድ ነገር ነው፤ እንዴት? በምን ዓይነት የሚለው ደግሞ የተለየ ነው። "ግመልን በመርፌ ቀዳዳ" ካላሸለክን ብለው የታገሉ ምትሐታቸው ሲሠራላቸው ለማየት ትዕግሥት ያላቸው ብፁዓን ናቸው፤ እኛ ግን በከንቱ ታክቱ እንላለን።

በእትላንታ፣ በሮም፣ በናይሮቢ፣ ወዘተ በፋሽስታዊው መንግሥት ወኪሎችና በተወሰኑ ተቃዋሚ ኃይሎች መካከል እምብዛም ያልተጠበቀ "የሰላም ወይይት" ተጀመረ፤ በቀጠሮም አድሯል። በርግጥም ሰላም የጥንት ተረት በሆነችባት ኢትዮጵያ ማንም ማን፣ መፍትሔ አመጣም አላመጣም ስለሰላም አጀንዳ ይህ መወያየቱ ብቻ እንኳ ብቅርና አዲስ ነገር ነው። በሰላም ፍለጋው አንጻርም ኅሊናን በመኩርኮርረገድ አስተዋጽዖ ሊኖረው እንደሚችል አይጠረጠርም። እዚያ ላይ ግን ያቆማል።

ፋሽስታዊው መንግሥት በርግጥ የሰላም አጋር ሊሆን ይችላል? ለዚያ ሁሉ የሚዘገብንን ፋሽስታዊ መቅሰፍት፣ ለሀገሪቱ ድቅት ተጠያቂነቱን ተቀብሎ እንደነምሥራቅ ጀርመን ኤሪክ ሆኒከርና ግብረ-አበሮቹ . . . ባለቀንዱን ከቀንድ-የለሽ አጋንንት ማወዳደር አይሁንና - ሕዝባዊ ፍርድን ለመቀበል ዝግጁ በመሆን፣ አንድም ደግሞ ለ"ሰላም" ድርድር ከቀረቡት ተቃዋሚ ኃይሎች ጋር ሥልጣንን እንደነገሩ ተቀራምቶ መሠረቱ ሠፊ የሆነ ልዩ ልዩ ተቃዋሚ ኃይላትን ያቀፈ እውነተኛ ሕዝባዊ መንግሥት ይኸውና ተቋቋመ። በማለት አሁን ደግሞ በአዲስ ጽዋ መራራ የአገዛዝ ሐሞት የኢትዮጵያን ሕዝብ ለመጋት በማሰብ ጉዳዩን ሊያጠነው ይችል ይሆናል ብሎ ማሰሳል ይቻል ይሆናል። የመጀመሪያውን ምርጫ ይወስዳል ብሎ ሞኝ ሁኖ፣ ከመከራከር ይልቅ የተቃዋሚ ኃይሎች ስትራቴጂያዊ /ታክቲካዊ ፍላጎት ለዚያ ስምምነት የሚያበቃው እስከሆነ ድረስ ለጥቂት ጊዜ እድሜውን በዚህ መንገድ ለማራዘም ይሞክራል፤ ይህ ካልሆነለትም እንደሩማንያው ቻውችስኮ እስከ መጨረሻው አጥፍቶ መጥፋትን ይመርጣል ብሎ መከራከሩ የቀለለ የሆኗል።

በርግጥ ማለት የሚቻለው ግን፣ ደርግ ተጠራቋል፤ ተጣቧል፤ ከመሬንቅለ-መንግሥቱ መከራ ወዲህ ፍንቅልቅሎ ወጥቷል። ወታደሩ በግያልቅ ጦርነት ሁለንተናው ላሸቋል፤ በዲሰኩር ተወቅሮ ተወቅሮ ልቡናው ሟልጧል፤ የሀገሪቱ ኤኮኖሚ ተንኮታኩቶ እንጦርጦስ ወርዷል። የውሸት ፋብሪካው እንኳን ጀሮ ያለቀመሰው ትኩስ ውሸት እንደወትሮው ማምረት

ተሥኖታል። ከዚህ ሁሉ በላይ ግን በሶቭየት ኅብረት ውስጥ "ፐርሶትሮይክ" በተባለ የተሐድሶ ትንት የተያዘው የግንባታ ሂደት ለደርግ ምኞት ስለሆነበት ፍቅራቸው እየነፈሰበት በመምጣቱ ጀርባው ሳስቶበታል።

ነገ ተቀናቃኞቹን ደምስሶ በአፍሪቃ ቀንድ ደገና ችካል ይሆንናል ብለው የተባለ የጦር መግሪያና የጦር ባለሙያዎች የለገሡት ፋሽስታዊ መንግሥት፣ በቅጽበት እንደ ታሰበው ድል መምታቱ ቀርቶ እዚያው ጦርነት ውስጥ ተቸክሎ በመቅረቱና እዚያውም የዘለዓለም እረፍቱን ለማድረግ የተናዘዘ ስለመሰላቸው ፈታቸውን አጥቁረውበታል። ለራሳቸውም ሳይቀር ኮከባቸው ደብዝባቸው እጃቸውን ሰብሰባውበታል። ደርግ ግራ ቀኝ እጃቸውን ይፈቱለት ዘንድ የሰላም ለምድ ለብሶ፣ ሰላም ቢሆን ኑሮ ይህን ያህል ፋብሪካ፣ ይህን ያህል ድልድይ በተሠራ ነበር፤ ሰላም ቢሆን ኑሮ እንዲህ በሆነ ነበር፤ እንዲያ በሆነ ነበር እያለ የቢሆን ኑሮ አመምንስቲቲ በማንቆርቆር፣ ደርግ የሰላም አባቲም እናቷም ሁኖ ቀርቧል። ሠርቶአደሩ፣ ምሁሩ፣ ወጣቱ፣ ወዘተ የተረፈረፈው፣ ስደት ውርደት የኢትዮጵያ ሕዝብ ዕጣ የሆነው ሰላም ለምኔ ብሎ ወደ ፈቅዶ ያመጣው መስሏቸው ለተሞኝ ይብላን እንጂ ፋሽስቲ መንግሥት ለሰላም ጉዳይ ራሱን እይጠረጥርም፣ የሕዝብ ሰላም አጥፊው እንደሆነ አይሳተውም፣ ሁከትና ሰላም ባንድ ላይ መኖር አይቻላቸውምና። አሁን፣ ሽብር፣ ሁከት፣ መቅሰፍት፣ መዓት እስከነጋዜ ለማለት የቆመ ቃል ከመሆኑ ሌላ የተለየ ትርጓሜ አለው ብለው የሚከራከሩ የብሉይ ትርጓሜያቸውን የሚቀበላቸው አያገኙም። "የጨነቀው እርጉዝ ያገባል" ሁኖበት ቀን ለማሳለፊያ የባሕታዊ ማቅ ለብሶ ስለሰላም የተባለ ጥቅስ እያንበሰበሰ ቢቀርብ፣ አንገቱን ለሥለት እንደሚያቀርበው እውነተኛ ባሕታዊ ግን ለሰላም ሰማዕት ሊሆን በቅዠት እንኳ ይታየዋል ለማለት ያዳግታል።

ሰላምን ጊዜ ለማሳለፊያ፣ በፖለቲካ ገበያ እንደሚቀርብ ሽቀጣሽቀጥ ቆጥሮ የሚገኘውን ጊዜያዊ ፖለቲካዊ ጥቅም ለመንቀጥ ከሆነ፣ ይህ ሰላምን መፈለግ ሳይሆን በፖለቲካ ማመንዘር ነው የሚባለው።

የኢትዮጵያ ሕዝብ የተመኘውን ሰላም የሚያገኘው አሁንና ሁለት ሦስት ድርጅቶች ተገናኝተው በመሳናበሳቸውና ይቅር ለእግዚአብሔር በመባባሳቸው ሳይሆን የሕዝብን ሰላም የሚያረጋግጥ፣ ሙሉ ዲሞክራሲያዊ ሁኔታን የሚያሰፍን ሥርዓት ሲቋቋም ብቻ ነው። ሰላምን ከኢትዮጵያ ምድረ-ገጽ ያጠፋው በድርጅቶችና በመንግሥቱ መካከል የተፈጠረ የግል ቂም በቀል ሳይሆን የሠፊው ሕዝብ መሠረታዊ ጥያቄዎች ባለመመለሳቸው እንጂ ነው። እነዚህን ጥያቄዎች አርቆ ሰላምን መቅረብ አይቻልም።

ሰላምን፣ ነጋ ሌሊቱ በጋ ሌማቱ ለሆነው የኢትዮጵያ ሕዝብ፣ በእውነት ከፈለግን ማመንገዱ በነገሩ ጋራዎች ደጃፍ የሚያልፍ አይደለም። የአምባገነን መንግሥት ፍላጎትና የኢትዮጵያ ሕዝብ ፍላጎት በተለያየ አቅጣጫ ወደተለያየ ግብ የሚያምሩ፣ መነሻና መድረሻቸውም የማይገጣጠም ስለሆነ እንደኛው ወገን የራሱን ፍላጎትና ግብ ጠብ እርግፍ እድረጎ የሌላውን ካልተጫነ በስተቀር የፈገገታ መለዋወጥ፣ የወንበሮች አሰላለፍ፣ የአዳራሹ ቀለም፣ የእስታራቲው መላ ሊያገኛቸው አይችልም።

ከነገሩ ቀደም የሰላም መነሻ ፈርማታም ያለምንም ጥርጥር ከሕዝብ ወገኖች ደጃፍ ነው። ምዕራፍ አንድ ከዚያ ይጀምራል። ታጋይ ኃይሎች ይህን ረጅም ጊዜ በአንድነት ለመጓዝ፣ የሰላም ጥርጊያ መንገዱን ለማንጠፍ የሚጠይቀውን ፈተናና መከራ ለመቀበል፣ መላ ኃይላቸውን ለማስተባበር ይቻላቸው ዘንድ በጎ ፈቃድን ሠንቀው በአንድ ሠምረው ተፈቃቅደው መነሳቱ የግድ ነው። ይህ ምዕራፍ ሳይታለፍ ወደሰላም የሚሰድ ሥርጥ ጎዳና ይገኛል ማለት ዘበት ነው። ሰላምን ከትሮ የያዘውን ፋሽስታዊ ግድብ መላ ኃይልን አስተባብሮ ከመደርመስ ፈንታ በተናጠል ቢያከናወን ሰላም ፈላጊ መሆኑ ለመታየትና ለመመዳደቅ ይበጅ እንደሁ ነው እንጂ ስለሰላም ለሚማልደው የኢትዮጵያ ሕዝብ ምንም አይደለም። ይልቁንም ለሰላም ከሚያደርገው አስተዋጽዖ ይልቅ፣ ደርግ ሕይወት እንዲዘራ

የሚያስችለውን እመቺ የፕሮፓጋንዳ ሁኔታ በመፍጠር ትግሉ ላይ የሚያመጣው እክል የሚያመዝን ሊሆን ይችላል።

የሰላም ወገን በሆነው ሠፊው ሕዝብ፣ የሠፊውም ሕዝብ ብዕት በተለያዩ መልክ እንዲያምጽና በዚህ ፀረ-ሰላምና ፀረ-ዲሞክራሲ በሆነ ፋሽስታዊ መንግሥትና በጣልቃ ገብነትም ከጀርባው የቆመውን የውጭ ኃይል ላይ ተቃውሟቸውን በሠነዙኛ ዲሞክራሲያውያን ኃይላት መካከል በመጀመሪያ ደረጃ ሰላም ከመፍጠርና በመለዋ ሀገሪቱም ሰላም በሚያስተማምን መንገድ የሚሠፍንበትን ዕቅድ ከመቅለም ፈንታ፣ ከነዚህ ዲሞክራሲያውያን ኃይላት ይልቅ በተቀዳሚና በዋናኛ ደረጃ በዲሞክራሲ ላይ የመዘዘውን ሰይፍ ላንዳፍታ እንኳን ከሰገባው ካልመለሰው ፀረ-ሰላም መንግሥት ጋር ሁኛ ሰላምን ፍለጋ መነሳት በርግጥ ሰላም ፍለጋ ነው ወይስ ነገር ፍለጋ? ብሎ የሚያስጠይቅ ነው።

የኢትዮጵያ ሕዝብ የሰላም ጥማት ሰላሳረረው ላነጋገር ያህል ይህ መንግሥት ይገልበጥ እንጂ ሰይጣንም ይግዛ እያለ የሚያሰማውን የምር ባንወስደው መልካም ነው። የሰይጣን ሰይጣንም ያወቀው ሰይጣን ምን እለው? ወዲያውም ሌላ ጠባይ ለማስታመም ኩነኔው ይበዛበታል። ቍምነገሩ አሁንም አንድን መንግሥት በሌላው መተካቱ ላይ ሳይሆን፣ ከሁለቱ የአምባገነን አማራጮች አንዱን የመምረጥ ወይም በሁለቱ መካከል አንዱን ለመምረጥ ባለመቻል "ወላዋይ" የመሆን ጉዳይ ሳይሆን፣ ያ የሚተካ መንግሥት ለዲሞክራሲ የሚፈጥረው መደላድል ላይ ነው። ይህ መደላድል ደግሞ የተለያዩ ፓርቲዎች፣ የፖለቲካ ድርጅቶች ወዘተ በአንድ ላይ ተሰማምተው ድርና ማግ ሁነው ውፍረት ጥንካሬ ሰጥተውት ደልዳላ ሁኛ ካልተሠራ በስተቀር በሌሎች አገሮች ተግባር ተግባር እንደታየው ነጠላ ድልዳል ላይ ዲሞክራሲን ቢጭኗት ወዲያውኑ ትጋድላና ባፍጠሟ ትደፋለች። መዘዘንም የቀመሰ ያውቀዋል። ያው የተለመደው ሥቃይ ሰቆቃው በላብአደሩ አምባገነንነት፣ በሠፊው ሕዝብ ልዕልና ስም ይቀጥላል። ለማጠየቂያ ወደምሥራቅ ጀርመን፣ ቼኮህልቫቪያ፣ ሩማንያ፣ ወዘተ ዞር ብሎ ማየቱ እስፊላጊ አይሆንም። ከአንድ ማንቆርቆሪያ ከሚወርድ ፍጹም ሥልጣን ሌላ ነገር ሊሠርዕ አይችልምና።

ገና እንዳስመሰከረ የተንደገደገ ተማሪ ድርሳነ-ኤንቨር ሆኑን ወይም መሰል ልፋፎችን ከዚህ ገጽ፣ ከዚያ ምዕራፍ ለየጠቃቀሱ ሣር ቅጠሉ ጠላት ሁኛ የሚፈረጅበትና ከራስ በስተቀር ሌላ ወዳጅ የሚጠፋበት ፍካሬ መጸሕፍት ከምሕረቱ መቅሠፍቱ የበዛበት ነው። አንተ ወላዋይ ነህ፣ አንተ የቀኝ ኃይል ነህ፣ አንተ ቅብጥርሲ ነህ በሚል፣ ፀረ-ፋሽስታዊው ደርግና ፀረ-ሶቭየት ጣልቃ-ገብነት ላይ ሊሰለፉ የሚችሉ ዲሞክራሲያውያን ኃይላትን ለድምሰሳ መደቦ ሰላም ፍለጋ ገበያ መውጣት ትንግርት ያለው ነገር ነው። ዲሞክራሲ በፍንጃል እንኳን ከማይናኝበት ሀገር ቀድቶ ለኢትዮጵያ ሕዝብ በእሸንዳ ለማንገቅገቅ ቃል መግባትም የተጻምር ነው። ለሁሉ ነገር መለኪያ ራስን አድርጎ፣ የሕዝብም "ብቸኛ" አንደበት ሁኛ "ሰማይና ምድር ያልፋሉ እንጂ ቃሉ ግን እያልፍም" ብሎ ተፈጥሞ የተነሳ ጉልበተኛ እንደሚመንግሥቱ ኃይለማርያም ሁሉ ሰላምን አየረ-አየራት ላይ ቢለቅላት እንጂ ምድር ወርዳ ሕዝብ የሚላበላት እያደርጋትም። የነ ባንት ይለኩ ሰላም የገም ሰላም ናት።

ከታጋይ ኃይሎች የሚጠበቀው ትልቁ ቁምነገር ከመንግሥት ግልበጣ አልፎ የሚሄድ ነው። ለታጋይ ኃይሎች መንግሥት መገልበጡ አነስተኛው ተግባራቸው ነው፣ ዋናው ተግባራቸውና የታጋይነት መለኪያ መሥረርታቸው፣ ለመገልበጥ የሚታገሉትን ሥርዓት፣ የሚተኩበትን ዲሞክራሲያዊ ባሕልና አሠራር መገንባት መቻል ነው። ይህን ባህል መገንባት ምላጭ እንደመሳቡ፣ ምሽግ እንደማፍረሱ የሚቀና አይደለም። ትልቅ ትዕግሥትና የዘወትር ማስተማርን፣ ከቀናናዊነት መላቀቅን፣ ከትምክህተኛነትና ከጠባብ ብሔረተኛ አዙሪት መራቅን፣ ከሁሉም በላይ ደግሞ ራስን ትሁት አድርጎ ከሕዝብ መማርን ይጠይቃል።

የተራዘመ ሕዝባዊ ትግል ሲባል ትግሉን ለማሰረዘም ለሰላም እንቅፋት መሆን ሳይሆን፣ ሕዝቡ በትግሉ ውስጥ አዲስ ተራማጅ ባህል የሚወርሰበትን ዲሞክራሲያዊ አሠራርን ለምዶ፣ በትግሉ ውስጥ ወሳኝ አካል ሁኖ፣ በእኩልነትና በፈቃደኝነት ላይ የተመሠረተ እንደነትን በትግሉ ውጣ-ውረድ ወላፊን ውስጥ መሠረቱን በጋራና በጎብረት እንጥፍ፣ ልዕልናውን በጉልህ የሚታይበት፣ ብሔራዊ እንደነቱና ከብሩ የማይደፈርበትን ሥርዓት ከታች ጀምሮ ወደላይ እየገነቡ መውጣት ማለት ነው።

በሕዝብና በታጋይ ኃይሎች መካከል ያለው ግንኙነት የአለቃና የምንዝር ግንኙነት እስከሆነ ድረስና ልብና ኩላሊትህን የምንመረምር እኛ ነን፣ ያንተ ፈቃድና ፍላጎት ይህ ነው፣ ብለው የሚጭኑበትን እንደመጋዣ እየተጫነ እስከተጠለና የሥልጣኑ ባለቤት ጠመንጃ እስከሆነ ድረስ የአምባገነኖች መወጣጫ መሰላል መቀጣጠል እንጂ ለዲሞክራሲ መሠረት መጣል አይሆንም። በዚህም ሁኔታ በሠፊው ሕዝብና በታጋይ ኃይሎች መካከል ሰላም ሊኖር አይችልም።

አሁንም ለወትሮውም በኢትዮጵያ ሰላም እንዲሠፍን ታጋይ ኃይሎች “ከእንጂ ታቸው አላለቀሱም”። ዛሬም እንደትላንትናው በጋራ ፕሮግራም ተሰባስበው፣ የሐሳብ ልዩነትን እንደጤናማ ክሥተት መቀጠር ብቻም ሳይሆን ለሀገራችን ትግር አብነቱም ነጥር እንዲወጣ አስፈላጊነት እንዳለውም አምነው ኅብረት ሊፈጥሩ አልቻሉም። ቅራኔዎችን በዲሞክራሲያዊ ውይይት ለመፍታት፣ ግንፍልነትን ለመግራትና ከባዳን የሰላም ጉዞ አብሮ ለመጓዝ ገና ፈቃደኛ አልሆኑም፣ በባላንጣነት የሚተያዩ እንጂ በትግል አጋርነት የሚፈላሉት አልሆኑም። መምህሮቻችን የኢትዮጵያ ተጨባጭ ሁኔታና በትግል ወላፊን ተገርፈው ያለፉ የዓለም ሕዝቦች አዎንታዊ ተመክሮዎች ካልሆኑ፣ ሰላም ስንል፣ ዲሞክራሲ ስንል፣ እንድምታችን መለያየቱ የማይቀር ነው።

በዓላማው ርቱዕነት፣ በፕሮግራሙ ተከክለኛነት የሚተማመን፣ ምንጊዜም በነውን ለመቅሰም ዝግጁ የሆነ ድርጅት ሌላ ምርኩዝ አያስፈልገውም። የተለያዩ የፖለቲካ ፓርቲዎች ሊንቀሳቀሱ የሚችሉበት ዲሞክራሲያዊ የፖለቲካ ሥርዓት ሲሰፍን መቻሉ የራሱን ጉድፍ ለማየት መስተዋት ከመሆኑም በላይ ለተቀደሰ ቅናትም እንዲተባ ያነቃቃዋል። በብቃት ላይ ብቃት እየጨመሩ ለመሄድና ሕዝባዊ ድጋፍን ለማትረፍ ሂሰና ትችት ኃይላቸውን የሚገልጹት ተቃዋሚ ፓርቲዎች ሲኖሩ ነው።

ተጨባጭ የዓለም ሁኔታ የሀገራችንም ጭምር እንደሚያሳየው ሥልጣን ልጓም ካልገባለት መሪን እንደሚሄድና በፊቱ የተደቀነውን ሁሉ እየጨፈለቀው እንደሚሄድ፣ በተለይ ባሁኑ ጊዜ ምሳሌ መጥቀስ የማያሻው ሁኗል። ልዩ ልዩ ፓርቲዎች እንደልጓም ሁነው እርምጃውን የሚመጥኑለት ሥልጣን፣ የሕዝብ መብት እንዳይረገጥ የሚከላከል ከመሆኑም በላይ የምርምርና የጥበብ ኃይላት ድንበር ሳይገታቸው ያሻቸውን እንዲያስሱ በር ይከፍትላቸዋል። ልዩ ልዩ ሐሳቦች በነፃ በመፈክታቸው የሚፈጥሩት ሥለት ሀገሪቱ የተተበተበችበትን የጳላቀርነት ገመድ ለመቆራረጥ የተፈተነ ነው። የአምባገነኖች፣ የጦረኞችና ሕዝብን ከፋፋዮች፣ ወዘተ መፈንጫ ያልሆኑት ኢትዮጵያ እውን ትሆን ዘንድ፣ ብዙ ፓርቲዎች (መድብለ-ፓርቲ) የሚጣተፉበት የአስተዳደር ሥርዓት በኢትዮጵያ ውስጥ እንዲመሠረት፣ የዲሞክራሲያውያን ኃይላት በእንደ ሠምረው መታገል ዛሬም ነንም፣ መቼም መቼ ተግባራዊ እስኪሆን ድረስ መላልሰን የምንወተውተው ዓቢይ ጉዳይ ነው። ለዘላቂ ሰላምም ሆነ ለዕድገት፣ በፖለቲካው መስክ እስካሁን የታዩ የተሻለ ጎዳና አልተገኘምና።

- ለዲሞክራሲያዊት ኢትዮጵያ፣
- ለጭቁን ሕዝቦች እንድነት፣
- . . . በተባበረ ትግል ወደፊት!
- እ ና ቸ ን ፋ ለ ን !!!

REINVEST